

ad euitandum scrupulum confessarius primè
 adherens opinioni infirmum loquela, vel v-
 iur rationis priuatum absoluat, cum his ver-
 bis. Ego te absoluo à peccatis tuis, intēdens
 ea illo proferre sensu, in quo scit Dominus
 quòd potest, & debet illa proferre, & infir-
 mo proficere, scilicet: vt si sic potest infirmus
 talis tantum generaliter absolui, sic ea inten-
 dit proferre, & infirmo proficere: si autem
 potest sic sacramentaliter absolui, sic intendit
 ea sacramentaliter proferre, vt sic tantum va-
 leant, quantum Deus vult ea valere: scilicet
 vel ad remissionem peccatorum mortalium,
 vel venialium, vel pænarum, vel censurarum,
 vel ad concessionem indulgentiarum, vel sal-
 tem ad minus valeant per modum deprecatio-
 nis, his enim sex modis sumi possūt hæc ver-
 ba. Ego te absoluo à peccatis tuis. De tali
 enim absolutione sic facta dici poterit, si nō
 valet quod ego ago, vt ago: valeat vt valere
 potest. i. Si talis absolutio non valet neq;
 vt est specialis, neq; vt generalis absolutio
 valeat, vt secundum Dei beneplacitum va-
 lere potest, quasi dicat. Plus in illa atten-
 datur Dei pietas misericordia & intentio,
 quā mea, immo meam suppono in hoc & in